U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce J. K.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení** v Praze, se sídlem Praha 5, Křížová 25 o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 1997, kterým byl žalobci odejmut částečný invalidní důchod, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2001, čj. 22 Ca 275/98 – 76

t a k t o :

I. Kasační stížnost se **o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále stěžovatel) kasační stížností podanou u Krajského soudu v Brně dne 6. 2. 2003, napadá usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2001 č. j. 22 Ca 275/98-76, jímž bylo zastaveno řízení, neboť rozhodnutí žalované vykazovalo takový nedostatek podmínky řízení (rozhodnutí žalované nebylo žalobci řádně doručeno), který nebylo možno odstranit.

Usnesení napadené kasační stížností bylo stěžovateli doručeno dne 16. 1. 2002. Podáním, předaným k poštovní přepravě dne 30. 1. 2002 žalobce brojil proti usnesení, napadenému kasační stížností, ve kterém namítal, že nesouhlasí s tím, že mu žalovaná zastavila výplatu částečného invalidního důchodu. O tomto opravném prostředku však krajský soud do 31. 12. 2002 nerozhodl.

Dříve, než soud začne rozhodovat o věci samé musí přezkoumat dodržení zákonných podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Základní podmínkou je včasnost podání kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s., platí, že bylo-li přede dnem účinnosti tohoto zákona podáno proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku proti rozhodnutí správního orgánu odvolání ve věcech, v nichž to zákon připouštěl, a nebylo o něm rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zastavuje se řízení o odvolání dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Účastník tohoto řízení může do 31. ledna 2003 podat proti rozhodnutí soudu o opravném prostředku kasační stížnost podle tohoto zákona.

Protože však věc nebyla u Krajského soudu v Brně ukončena k 31. 12. 2002, o odvolání nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, řízení o odvolání se zastavilo dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (§ 129 odst. 3 s. ř. s.).

Stěžovatel měl tak možnost do 31. ledna 2003 podat proti rozhodnutí soudu kasační stížnost.

O tomto právu byl stěžovatel sice přípisem Krajského soudu v Brně vyrozuměn, avšak pro uplynutí lhůty pro uplatnění kasační stížnosti, přesto, že taková poučovací povinnost soudu není dána zákonnou úpravou. S absencí poučovací povinnosti nespojil zákonodárce žádné důsledky, rovněž tak nestanovil žádné výjimky pro prodloužení lhůty upravené v ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s.

Stěžovatel podal k poštovní přepravě své podání určené Krajskému soudu v Brně až dne 5. 2. 2003, podání nazval „odvolání“, z jeho obsahu bylo však zřejmé, že se jedná o kasační stížnost brojící proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2001, čj. 22 Ca 275/98-76.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně.

Dle ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s. lhůta pro podání kasační stížnosti končila dnem 31. ledna 2003, kasační stížnost tedy měla být stěžovatelem podána u soudu nebo odevzdána k poštovní přepravě nejpozději dne 31. 1. 2003, aby byla zachována. Stěžovatel kasační stížnost k poštovní přepravě podal až dne 5. 2. 2003, o čemž svědčí písemný záznam na obálce, v níž byla kasační stížnost (opravný prostředek) podána, Nejvyšší správní soud proto v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítl.

Je zcela zřejmé, že poučovací povinnost by měla být součástí zákonné úpravy, této skutečnosti si byl soud vědom, proto také stěžovatele v tomto směru poučil, i když v souzeném případě bylo poučení doručeno stěžovateli až dne 3. 2. 2003, po lhůtě pro podání tohoto opravného prostředku. Protože však zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. prominout, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než kasační stížnost pro opožděnost odmítnout.

Další podmínkou řízení o kasační stížnosti je zastoupení stěžovatele advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel jako zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Vzhledem k tomu, že se jedná v tomto případě o zjevně opožděnou kasační stížnost, bylo by nad rámec procesní ekonomie, aby soud vyzýval stěžovatele k odstranění vad podání či doložení plné moci k zastupování.

Nejvyšší správní soud k věci poznamenává, že odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost nemá vliv v souzené věci na možnost stěžovatele podat si další žádost o přiznání invalidního důchodu.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu